

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, https://www.finarbitr.cz

Navrhovatel 1

Navrhovatel 2

Instituce

Česká Konsolidační Společnost s.r.o.
IČO 287 81 112
Sladkovského 767
Zelené Předměstí
53002 Pardubice

Zástupce

Č. j. FA/SR/SU/602/2013 - 9

Praha 11. 10. 2018

Rozhodnutí o námitkách

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 15. 10. 2013 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci, vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci zaplacení částky ve výši 25.000 Kč, takto:

Námitky Instituce, Česká Konsolidační Společnost, s. r. o., IČO 28781112, se sídlem Sladkovského 767, 530 02 Pardubice - Zelené Předměstí, doručené finančnímu arbitrovi dne 26. 3. 2018, č. j. FA/SR/SU/602/2013-7, se zamítají a nález finančního arbitra ze dne 26. 2. 2018, č. j. FA/SR/SU/602/2013-5, se podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Řízení o návrhu

Navrhovatelé se v řízení před finančním arbitrem domáhají vrácení peněžních prostředků, které Instituci uhradili jako vratnou zálohu v souvislosti s uzavřením smlouvy o úvěru, neboť Instituce jim žádný úvěr neposkytla.

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že Navrhovatelé dne 27. 2. 2013 uzavřeli se společností CPE Credits of Private Equity a.s., IČO 28824555, se sídlem Sladkovského 767, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice (dále jen „společnost CPE“) prostřednictvím jejího „finančního poradce“ (dále jen „Zprostředkovatel“), smlouvu o úvěru č. ■■■, na základě které se společnost CPE zavázala Navrhovatelům poskytnout finanční prostředky ve výši 1.000.000 Kč a Navrhovatelé se zavázali tyto finanční prostředky společnosti CPE vrátit, a to ve 240 měsíčních splátkách, přičemž roční výpůjční úroková sazba byla sjednána ve výši 4 % (dále jen „Smlouva o úvěru“).

Společnost CPE je právním předchůdcem Instituce, neboť zanikla na základě fúze sloučením s Institucí ve smyslu § 61 a násl. zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů. Instituce tak s účinností od 6. 11. 2013 vstoupila do právního postavení společnosti CPE.

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že Navrhovatelé při podpisu Smlouvy o úvěru zaplatili Zprostředkovateli jednajícimu jménem a na účet Instituce částku ve výši

25.000 Kč jako „[v]ratné fee za vyřízení tohoto návrhu na uzavření smlouvy, účtované adresátem navrhovatelů“ na základě ujednání ODDÍLU 1. bodu II. odst. 3 Smlouvy o úvěru, a dále částku 336 Kč jako splátku první části úvěru, zatímco Instituce zaplatila Navrhovatelům částku 1.000 Kč jako první část úvěru.

Po posouzení obsahu Smlouvy o úvěru finanční arbitr dovedl, že Navrhovatelé s Institucí neuzavřeli Smlouvu o úvěru platně, neboť smlouva nesplňovala základní náležitosti právního úkonu (srozumitelnost a určitost), které musí každý právní úkon splňovat ve smyslu § 37 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, resp. ve znění účinném v okamžiku podpisu Smlouvy o úvěru (dále jen „občanský zákoník“).

Finanční arbitr současně dovedl, že i kdyby Smlouva o úvěru srozumitelná a určitá byla, byla by neplatná pro rozpor s dobrými mravy ve smyslu § 39 občanského zákoníku, případně pro nepřiměřenost ve smyslu § 55 odst. 2 ve spojení s § 56 odst. 1 občanského zákoníku.

Jelikož je Smlouva o úvěru neplatná, strany si musí vrátit vše, co si podle ní dosud plnily (§ 457 občanského zákoníku).

Rozdíl mezi Navrhovatelem zaplacenými částkami ve výši 25.000 Kč jako vratné fee a 336 Kč jako splátky první části úvěru a Institucí zaplacenou částkou 1.000 Kč, tj. částka 24.336 Kč, tak představuje majetkový prospěch Instituce získaný plněním na základě neplatného právního úkonu a Instituce se tak ve smyslu § 451 odst. 2 občanského zákoníku na účet Navrhovatelů bezdůvodně obohatila, a je proto povinna podle § 457 občanského zákoníku Navrhovatelům tuto částku vydat.

Co do částky ve výši 664 Kč jako rozdílu mezi částkami 25.000 Kč a 24.336 Kč finanční arbitr návrh Navrhovatelů ve výroku II. nálezu zamítl.

Finanční arbitr současně podle § 17a zákona o finančním arbitrovi, neboť částečně vyhověl návrhu Navrhovatelů, uložil Instituci ve výroku III. nálezu povinnost zaplatit sankci ve výši 15.000 Kč (dále jen „Nález“).

3. Námitky Instituce proti Nálezu

Instituce namítá, že v řízení podala několik stížností, se kterými se finanční arbitr nevypořádal, nelze tedy v řízení pokračovat, natož vydat Nález. Za protiprávní považuje Instituce „opakovaná tvrzení finančního arbitra, že v řízeních bude postupovat podle již rozhodnutých starých případů, které považuje za analogické“.

Instituce argumentuje, že jediným cílem finančního arbitra bylo vydání Nálezu, ačkoliv veškerou smluvní dokumentaci zabavila Instituci Policie České republiky v rámci provedené prohlídky jiných prostor a pozemků dne 16. 4. 2013 a zabavené materiály dosud nevrátila.

Instituce opakovaně upozorňuje na to, že Navrhovatelé patří do organizované skupiny navrhovatelů, kteří se chtějí vyhnout plnění svých smluvních povinností, a proto podali na Instituci i trestní oznámení. Prověřování však již Policie České republiky pravomocně zastavila. Instituce je proto přesvědčena, že postup finančního arbitra je nezákonný, když návrh Navrhovatelů neobsahuje jiné argumenty než to, že bylo podáno trestní oznámení.

Instituce opakuje, že se finanční arbitr nepokusil dosáhnout smírného řešení sporu a že je jeho primárním cílem obohacení z udělené sankce.

4. Vyjádření Navrhovatelů k námitkám Instituce

Navrhovatelé se k námitkám Instituce nevyjádřili.

5. Řízení o námitkách

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Ustanovení § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi dává stranám sporu právo podat proti nálezu finančního arbitra odůvodněné námitky, a to v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení nálezu. Včasné podané námitky mají odkladný účinek. Podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje o námitkách rovněž finanční arbitr, který nález potvrdí nebo změní. Jelikož zákon o finančním arbitrovi upravuje náležitosti námitek a zásady řízení o námitkách pouze částečně, postupuje finanční arbitr ve zbytku podle těch ustanovení správního řádu, která upravují odvolání jako řádný opravný prostředek a průběh odvolacího řízení (srov. ustanovení § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 81 a n. a § 141 odst. 9 správního řádu).

Instituce podala námitky proti Nálezu v zákonem stanovené lhůtě ve smyslu § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Finanční arbitr posoudil námitky Instituce podle tohoto ustanovení a přiměřeně podle § 81, 82 a 83 správního řádu jako přípustné a směřující proti všem výrokům Nálezu.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie. Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, a aby rozhodnutí finančního arbitra soud jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

6. Námitky Instituce

6.1. *Opakující se námitky Instituce*

Instituce stejně jako v průběhu řízení před vydáním Nálezu namítá, že jí byla Policií České republiky zabavena veškerá smluvní dokumentace týkající se Navrhovatelů, že jsou Navrhovatelé součástí organizované skupiny osob, která Instituci poškozují, že finanční arbitr rozhoduje obdobně ve více případech, že se nepokusil vyřešit spor smírně, a že se finanční arbitr nevyřadil s řadou stížností, které mu Instituce podala.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 27. 7. 2007, sp. zn. 8 AfS 75/2005, „[j]e-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil“.

Nebylo by proto v souladu se zásadami efektivy a hospodárnosti řízení, kdyby finanční arbitr opakovaně vypořádával stejné námitky Instituce. Finanční arbitr proto ve stručnosti shrne své právní závěry, které podrobně rozvedl v Nálezu.

a) Zabavení smluvní dokumentace

Námitka Instituce, že nemá k dispozici smluvní dokumentaci týkající se Navrhovatelů, je lichá, neboť dne 1. a 8. 7. 2016 Policie České republiky veškerou zabavenou dokumentaci Instituci vrátila. Důvodem vrácení bylo, že podezření ze spáchání trestného činu, kterého se měl dopustit jednatel Instituce, Policie České republiky odložila, neboť trest, k němuž může trestní stíhání vést (za spáchání podvodu, kterým měl jednatel Instituce způsobit škodu

nejméně ve výši 1.326.000 Kč), je bez významu vedle trestu, který byl nebo podle očekávání bude jednateli Instituce uložen za spáchání jiného trestného činu (za spáchání podvodu, kterým měl jednatel Instituce způsobit škodu ve výši 19.853.212 Kč).

Finanční arbitr umožnil Instituci se v řízení vyjádřit, přednášet na svou obranu potřebná tvrzení i předkládat, příp. označit, veškeré možné podklady. Instituce v tomto ohledu však neprojevila žádnou procesní aktivitu, a to ani v době, kdy již měla veškerou dokumentaci ve své dispozici.

b) Trestní odpovědnost Navrhovatelů

Finanční arbitr opakuje, že mu nepřísluší posuzovat trestní odpovědnost Navrhovatelů, když si o ní ani nemůže učinit ani úsudek (srov. ustanovení § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu). Finanční arbitr současně ani neshledal důvod k postupu podle § 8 odst. 1 věty druhé trestního řádu vůči Navrhovatelům, jak po finančním arbitrovi požadovala Instituce.

Pokud se Navrhovatelé domáhají svých práv podáním návrhu na zahájení řízení před finančním arbitrem, případně podají trestní oznámení, protože se domnívají, že byli obětí podvodu, nelze takové jednání, kterým brání svá práva, kvalifikovat jako páchaní trestného činu.

c) Zásada legitimního očekávání

Finanční arbitr má podle § 2 odst. 4 správního řádu povinnost ve všech dosud neskončených řízeních se shodným nebo velmi podobným předmětem sporu, rozhodovat obdobně, tak aby nadále vytvářel předpoklady pro předvídatelnost své činnosti. Takový postup finančního arbitra není nezákonný ani vůči Instituci zaujatý.

d) Smírné řešení sporu

Pokud Instituce nepředložila návrh, který by svým obsahem odpovídal smírnému řešení, a Navrhovatelé na výzvu finančního arbitra, pokud jde o smír, nereagovali, nestanoví zákon žádné donucování, popř. sankční mechanismy, které by strany sporu k uzavření smíru přiměly. Skutečnost, že řízení před finančním arbitrem neskončilo uzavřením smíru, proto nelze přičítat k tíži finančnímu arbitrovi, který účastníky k jednání o smíru vždy, často i opakovaně, vyzývá.

e) Stížnosti

Obsahem stížnosti Instituce byly shora uvedené námitky spolu s námitkou podjatosti a chybného doručování, které finanční arbitr zcela vypořádal nejen v Nálezu, ale i ve výzvě Instituci ze dne 23. 8. 2016, č. j. FA/16407/2016. Tato námitka Instituce je proto bez významu.

6.2. *Věcný obsah Nálezu*

Instituce namítá, že se Nález v části netýká Navrhovatelů. O jakou část Nálezu by se mělo jednat, však již Instituce neupřesnila a finanční arbitr z Nálezu nezjistil, že by obsahoval argumentaci nevztahující se ke zkoumanému sporu.

Finanční arbitr proto i tuto námitku Instituce považuje za lichou.

7. K výroku rozhodnutí o námitkách

Námitky Instituce, které směřovaly primárně proti procesnímu postupu finančního arbitra, neshledal finanční arbitr jako důvodné, když se v převážné části jednalo o opakující se argumenty Instituce, které finanční arbitr podrobně vypořádal již v Nálezu.

Finanční arbitr proto setrvává na svých závěrech, které řádně a podrobně odůvodnil v Nálezu, o tom, že Smlouva o úvěru je absolutně neplatná z důvodu její nesrozumitelnosti, značné nerovnováhy v právech a povinnostech stran a nemravnosti řady jejích ujednání.

Finanční arbitr tedy nezjistil, že by ve věci rozhodl věcně nesprávně, ani že by Nález a řízení, které mu předcházelo, bylo v rozporu s právními předpisy. Finanční arbitr proto námitky Instrukce zamítl a Nález potvrdil.

Na základě výše uvedené skutečnosti rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Rozhodnutí o námitkách je podle § 16 odst. 4 zákona o finančním arbitrovi konečné. Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi doručený nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci (*in the case, that a decision on objections has been issued, the decision becomes final on the day of delivery of the decision on objections – note of the financial arbitrator*).

Podle § 244 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), rozhodl-li správní orgán podle zvláštního zákona o sporu a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení. Podle § 247 odst. 1 občanského soudního řádu musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se

Navrhovatel 1 – do vlastních rukou na adresu ■■■■■

Navrhovatel 2 – do vlastních rukou na adresu ■■■■■

Instrukce – do vlastních rukou zástupce na adresu ■■■■■

